

JUDr. JIRÍ POSPÍŠIL
MINISTR SPRAVEDLNOSTI
A PŘEDSEDA LEGISLATIVNÍ RADY VLÁDY ČR

V Praze dne 18.1.2011
Čj. 334/2010-OD-ZN/7

Rozhodnutí

Ministerstvo spravedlnosti příslušné jako odvolací orgán podle § 89 odst. 1, § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, rozhodlo dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, o odvolání účastnice řízení , nar. , bytem , proti rozhodnutí předsedy Městského soudu v Praze ze dne 13.9.2010, č.j. Spr 2582/2009, jímž byla jmenovaná podle § 20 písm. c) zákona o znalcích a tlumočnících odvolána z funkce znalce v oboru školství a kultura, odvětví psychologie se zvláštní specializací grafologie,

t a k t o :

Rozhodnutí předsedy Městského soudu v Praze ze dne 13.9.2010, č.j. Spr 2582/2009, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto správnímu orgánu k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í :

Výše označeným rozhodnutím předseda Městského soudu v Praze (dále též „správní orgán prvního stupně“) odvolal podle § 20 písm. c) zákona o znalcích a tlumočnících znalkyni z funkce znalce v oboru školství a kultura, odvětví psychologie se zvláštní specializací grafologie, a to pro hrubé porušování povinností znalce. V odůvodnění konstatoval, že dotyčná byla jmenována znalkyní ve shora uvedeném oboru, odvětví a specializaci rozhodnutím předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27.12.2005. Od počátku svého jmenování však v rozporu se svým znaleckým oprávněním podávala znalecké posudky z oboru písmoznalectví. Postup a rozsah její znalecké činnosti byl předmětem jednání poradního sboru ministerstva spravedlnosti pro otázky písmoznalectví již dne 15.10.2006. Po prověření její činnosti jí předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem rozhodnutím ze dne 7.3.2007 udělil výstrahu pro porušování znaleckých povinností podle § 20 písm. c) zákona o znalcích a tlumočnících, neboť zjistil, že dotyčná překračuje ve své

znalecké činnosti rozsah svého oprávnění a používá znaleckou pečeť, která není ve shodě s textem jmenovacího dekretu.

Přes toto opatření jmenovaná (jejíž žádosti ze dne 22.9.2009 o rozšíření znaleckého oprávnění pro obor kriminalistika, odvětví kriminalistiky, specializace expertíza ručního písma, nebylo nově místně příslušným Městským soudem v Praze vyhověno) dále podávala znalecké posudky v oboru písmoznalectví, pro který nemá kvalifikaci. Posudky k posouzení pravosti podpisu, tedy z oboru písmoznalectví, podávala po jmenování státním orgánem jako znalkyně jmenovaná pro danou věc *ad hoc*. V tomto směru probíhala v roce 2009 šetření i tehdy místně příslušného Krajského soudu v Praze.

Předseda městského soudu zjistil, že dotyčná byla na konci roku 2008 společností Český institut pro akreditaci, o.p.s., akreditována pro inspekční činnost na zkoumání pravosti podpisu (písmoznalectví) a zkoumání profilu pisatele (grafologie). Účinnost osvědčení jí sice byla dne 20.10.2009 pozastavena, dne 11.6.2010 však byla opakovaně akreditována. Předseda městského soudu dále zjistil, že s odkazem na vydané osvědčení jmenovaná podávala znalecké posudky z oboru písmoznalectví zejména pro potřeby orgánů činných v trestním řízení, a to podle § 24 zákona o znalcích a tlumočnících, tedy jako znalkyně *ad hoc*.

Na základě uvedeného předseda městského soudu uzavřel, že dotyčná od počátku svého jmenování překračovala rámec svého znaleckého oprávnění, když vykonávala znalecké úkony v oboru písmoznalectví, ačkoliv znalkyní z tohoto oboru jmenovaná nebyla a pro takové jmenování ani nemá potřebné předpoklady. Tyto znalecké posudky podávala přesto, že ji tato činnost byla soudy vícekrát vytknuta a pro takové překročení, a tedy výrazné porušení povinností znalce, jí byla již dne 7.3.2007 předsedou Krajského soudu v Ústí nad Labem dána výstraha s poučením, že při dalším porušení znaleckých povinností bude z funkce znalce odvolána. Znalkyně však v porušování znaleckých povinností pokračuje nadále, když v oboru, pro který nemá kvalifikaci, podává znalecké posudky především v trestních věcech na základě § 24 zákona o znalcích a tlumočnících. Akreditace, vydaná jí společností Český institut, o.p.s., jí umožňuje podávat posudky jako obecně prospěšnou službu veřejnosti, avšak nevztahuje se na expertní činnost souvisejících s podáváním posudků podle zákona o znalcích a tlumočnících.

Ve včasném odvolání ze dne 5.10.2010 proti tomuto rozhodnutí znalkyně (dále odvolatelka) řízení uvedla, že napadené rozhodnutí se z větší části opírá o výstrahu, kterou jí udělil předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 7.3.2007. K této výstraze odvolatelka uznala pochybení týkající se chybného znění textu znalecké pečeti, v ostatním se však vůči vytýkaným nedostatkům ohradila dopisem ze dne 13.5.2007. Tato výstraha byla vydána na základě dezinformací obsažených v podáních poradního sboru ministerstva spravedlnosti pro otázky písmoznalectví a bez znalosti stavu věci. Dále odvolatelka uvedla, že z napadeného rozhodnutí nevyplývají konkrétní důvody či její konkrétní pochybení, která by vedla k závěru, že odvolatelka porušuje právní předpisy, případně že vykonává činnost v rozporu se svým oprávněním. Rozhodnutí je spíše pokračováním řady let trvajících útoků vůči její osobě a profesní způsobilosti.

Odvolatelka též namítla, že výsledky její činnosti nebyly v minulosti nikdy zpochybnovány, o čemž svědčí řada doporučení orgánů činných v trestním řízení, která jsou součástí spisu. Argumentace revizními znaleckými posudky není dostatečně silná, neboť v rámci trestních či občanskoprávních řízení je pravidlem, že strany zpochybňují závěry posudků a v této souvislosti je ustanoven nový znalec či znalecký ústav. Odvolatelka dále

vedla, že jako znalec *ad hoc* byla přibírána mnoha orgány činnými v trestním řízení, přičemž ke kvalitě jí zpracovaných posudků a odborných vyjádření k pravosti ručního písma/podpisu nebyly nikdy vznášeny námitky či připomínky od žádné ze stran trestního řízení. Orgány činné v trestním řízení vždy hodnotily její znaleckou činnost velmi pozitivně s odkazem na kvalitu, rychlost zpracování a zároveň schopnost obhájit své závěry před soudem.

Již dříve ostatně odvolatelka uváděla, že grafologie a písmostnalectví (grafognozie) jsou totožné pojmy, popisující jeden vědní obor – znalecké zkoumání písma. Rukou psané písmo může sloužit nejen k určení osobních rysů pisatele, ale též k určení jeho totožnosti. Neustálý tlak na její osobu je dle odvolatelky veden z obavy z konkurence, a to zejména ze strany Kriminalistického ústavu Praha a poradního sboru ministerstva spravedlnosti.

Dále odvolatelka namítala, že nikdy nepodávala znalecké posudky v oboru písmostnalectví jako znalec zapsaný do seznamu znalců. Veškeré posudky k otázce určení pravosti písma/podpisu odvolatelka podávala na základě § 24 zákona o znalcích a tlumočnících. Je tedy vždy ustanovena orgánem činným v trestním řízení či soudem. Odvolatelce tak nemůže být přičítáno k tíži, že tyto orgány využívají svého zákonného práva, a nemůže tak být za jednání těchto orgánů postihována. Pokud by tedy mělo být činěno jakékoli opatření, tak nikoli vůči odvolatelce, ale vůči dotčeným orgánům. Ustanovení znalce *ad hoc* je jistě výjimečný institut, který je příslušnými orgány využíván v případě nedostatku znalců pro danou oblast či neúměrných lhůt od znaleckých ústavů. Tato situace nastala, neboť Kriminalistický ústav Praha se potýká s generační obměnou a s tím souvisejícím nedostatkem pracovníků pro danou oblast zkoumání a není tak schopen zajistit zpracování znaleckých posudků v přiměřeném čase a při zachování určité kvality.

Dále odvolatelka uvedla, že jí bylo Českým institutem pro akreditaci vydáno osvědčení o akreditaci jako inspekčnímu orgánu s typem a rozsahem inspekce mimo jiné i pro zkoumání pravosti podpisu a textu. Nejedná se tak o akreditaci pro obor písmostnalectví, jak je uváděno v napadeném rozhodnutí. Výstupním dokumentem inspekčního orgánu jsou znalecké posudky, odborná vyjádření, inspekční zprávy, které obsahují výsledky provedených inspekcí včetně inspekčního nálezu. Ani jako inspekční orgán však odvolatelka nepodává posudky jako znalec zapsaný do seznamu znalců, ale jako znalec ustanovený podle § 24 zákona o znalcích a tlumočnících. V takovém případě skládá slib do rukou orgánu, který ji ustanovil a tomuto orgánu též odpovídá. Při inspekční činnosti nepoužívá znalecké razítko ani znaleckou pečeť, ale razítko inspekčního orgánu. Její činnost inspekčního orgánu je plně oddělena od její činnosti znalecké. Účinky jejího inspekčního oprávnění byly sice pozastaveny, ale po prošetření rozhodných skutečností bylo její osvědčení obnoveno; odvolatelka tedy nebyla opakovaně jmenována. Postavení Českého institutu pro akreditaci pak vyplývá z nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008.

Z uvedeného je dle odvolatelky zřejmé, že neporušila žádné právní předpisy a nepodává znalecké posudky v rozporu se svým znaleckým oprávněním (v této souvislosti odkázala na vyjádření místopředsedy Krajského soudu v Praze ze dne 25.2.2009). Navrhla, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí předsedy Městského soudu v Praze zrušil.

V doplnění odvolání ze dne 12.10.2010 pak namítala, že v oznámení o zahájení řízení ze dne 30.12.2009 nebylo uvedeno přehledné odůvodnění skutku, ani řádné poučení osoby, proti níž se řízení vede. Ani lhůta sedmi dnů k nahlédnutí do spisového materiálu nebyla stanovena v souladu s právními předpisy. K tomu odvolatelka dodala, že při rozhodování o odvolání znalce je třeba subsidiárně použít správní řád, správní orgán však na věc aplikoval pouze

zákon o znalcích a tlumočnících, který neobsahuje procesní pravidla. Odvolatelka též až do vydání rozhodnutí nebyla správním orgánem vyzvána k vyjádření ve věci, resp. jí k tomuto úkonu nebyla dána právně relevantní možnost, stejně jako k uplatnění návrhů a důkazů. V jejím případě nebyla jednoznačně zachována proporcionalita mezi intenzitou účinků rozhodnutí zasahujícího do jejích již existujících práv a zachováním jejích práv procesních. Správní orgán pak neprovedl dokazování v dostatečném rozsahu a pro rozhodnutí si neoprátil dostatek podkladů, v důsledku čehož vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci.

Odvolací orgán postupem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a shledal, že odvolání je důvodné.

Rozhodnutí příslušného orgánu (zde předsedy Městského soudu v Praze) o odvolání znalce podle § 20 zákona o znalcích a tlumočnících, představuje autoritativní rozhodnutí orgánu státní správy, které má vliv na již existující subjektivní práva a povinnosti dané osoby (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.2.2004, č.j. 6 A 57/2002-61, publ. pod č. 188/2004 Sb. NSS; www.nssoud.cz). Nejedná se přitom pouze o práva chráněná zákonem, nýbrž i o základní právo, zakotvené v čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Výkon činnosti znalce totiž s výkonem práva podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost podle citovaného článku natolik souvisí, že odvolání z této funkce bezprostředně zasahuje do uvedených práv. Kromě toho není možno přehlížet ani skutečnost, že odvolání z funkce znalce již z povahy věci zpravidla představuje i zpochybnění odbornosti dotčené osoby, což se může následně přímo i nepřímo projevit v jejím dalším profesním životě.

Zákon o znalcích a tlumočnících ani navazující vyhláška č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, neobsahují bližší procesní úpravu odvolávání znalce; v takovém případě se proto podpůrně použije správní řád. I tento závěr vyplývá z výše uvedeného rozsudku, v němž Nejvyšší správní soud k této problematice uvedl: „Ze skutečnosti, že rozhodnutí o odvolání znalce zasahuje do jeho práv a povinností, ... je nutno konzistentně dovodit rovněž aplikaci správního řádu (viz jeho § 1), byť svědomím značné specifčnosti rozhodování v těchto případech. Pokud totiž zvláštní právní předpis procesní pravidla, podle nichž musí správní orgán postupovat při vydání rozhodnutí nebo náležitosti rozhodnutí neupravuje je třeba subsidiárně použít procesní předpis, kterým je správní řád (viz např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27.12.2001, sp.zn. 7 A 84/99).“

V daném případě správní orgán prvního stupně spatřoval hrubé porušování povinností znalce odvolatelkou v tom, že přes opakované výtky a dokonce výstrahu vykonávala znalecké úkony v oboru písmoznalectví, ačkoli znalce z tohoto oboru jmenována nebyla a pro takové jmenování ani nemá potřebné předpoklady; tyto znalecké posudky podávala především v trestních věcech na základě § 24 zákona o znalcích a tlumočnících.

S hmotněprávním názorem správního orgánu prvního stupně tak, jak je vyjádřen v napadeném rozhodnutí se však odvolací orgán neztotožnil. Nejen ze správním orgánem prvního stupně zjištěného (byť nedostatečně – viz níže) skutkového stavu, ale též z tvrzení odvolatelky plyne, že podává posudky z oboru písmoznalectví pouze v tom případě, pokud ji orgány činné v trestním řízení nebo jiné orgány ustanoví *ad hoc* na základě § 24 zákona o znalcích a tlumočnících. Takovou činnost jí však ve vztahu k výkonu znalecké činnosti v oboru, pro nějž v seznamu znalců zapsána je (obor školství a kultura, odvětví psychologie se zvláštní specializací grafologie), nelze vytykat, protože v takovém případě orgán činný

v trestním řízení nebo soud jen využívá své zákonem dané oprávnění a ustanoví ji právě jako osobu, která pro daný obor (písmoznalectví) v seznamu znalců zapsána není. Je-li tedy osoba tímto způsobem ustanovena znalcem pro konkrétní věc, nepodává posudek jako znalec zapsaný do seznamu znalců (pro jiný obor) a mezi výkonem těchto znaleckých činností není žádná souvislost. Jinými slovy, vystupuje-li osoba v řízení jako znalec ustanovený *ad hoc*, tedy jako osoba, která pro daný obor není zapsána v seznamu znalců, nemůže současně překračovat rámec svého znaleckého oprávnění pro jiný obor. Jsou-li v takovém případě porušovány podmínky zakotvené v § 24 odst. zákona o znalcích a tlumočnících (tedy např. chybí-li *ad hoc* ustanovenému znalci potřebné odborné předpoklady k podání posudku) nese odpovědnost za takový postup pouze orgán, který tohoto znalce ve věci ustanovil. Odpovědnost ustanovujícího orgánu spočívá právě v povinnosti dodržovat při postupu podle § 24 zákona o znalcích a tlumočnících všechny tímto ustanovením dané podmínky. Lze si představit, že porušení těchto podmínek by mohlo vést až k podstatným vadám řízení vedeného ustanovujícím orgánem. Samo o sobě však u takto *ad hoc* ustanoveného znalce nemůže mít dopad na dodržování jeho povinností znalce zapsaného do seznamu pro jiný obor.

Vytýká-li tedy správní orgán prvního stupně odvolatele, že jako *ad hoc* ustanovená znalce (§ 24 zákona o znalcích a tlumočnících) podávala znalecké posudky v oboru, pro nějž nebyla zapsána do seznamu znalců, a pro nějž ani nemá odborné předpoklady, tedy v oboru písmoznalectví, není možné ji za takové jednání uložit sankci týkající se jejího výkonu funkce znalce zapsaného v seznamu znalců pro obor školství a kultura, odvětví psychologie se zvláštní specializací grafologie.

Odvolací orgán se zabýval též odvolacími námitkami týkajícími se dodržení procesního postupu správním orgánem prvního stupně.

Jak uvedeno již výše, odvolací orgán se neztotožnil s hmotněprávními závěry správního orgánu prvního stupně. I kdyby však jeho právní názor byl správný, je nutno konstatovat, že odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí postrádá uvedení konkrétních skutkových důvodů, na jejichž základě správní orgán prvního stupně stanovil skutkový stav (§ 3 správního řádu). Konstatoval-li tedy správní orgán prvního stupně, např., že odvolatelka „*dále podávala znalecké posudky v oboru písmoznalectví*“ (str. 2, odst. 3 napadeného rozhodnutí), resp. že „*[v] porušování znaleckých povinností pokračuje nadále, když z oboru, pro který nemá kvalifikaci, podává znalecké posudky především v trestních věcech na základě § 24 zákona č. 36/1967 Sb.*“, není z rozhodnutí patrné, na základě jakých podkladů správní orgán k takovým závěrům dospěl. Napadené rozhodnutí je v této otázce nepřezkoumatelné a neslučitelné s požadavky, které na odůvodnění rozhodnutí klade § 68 odst. 3 správního řádu.

Ostatně v tomto ohledu nemá skutkový stav zjištěný správním orgánem prvního stupně vůbec oporu ve správním spisu a vyžaduje zásadní doplnění.

Zde je nutno zdůraznit, že zejména v rozhodnutích sankčního typu, kterým je nepochybně i rozhodnutí o odvolání znalce dle § 20 písm. c) zákona o znalcích a tlumočnících, je třeba dbát na řádné a pečlivé popsání jednotlivých konkrétních okolností, které vedly k naplnění skutkové podstaty deliktu.

Pokud jde o námitku ohledně oznámení o zahájení řízení ze dne 30.12.2009, je třeba uvést, že podle § 46 odst. 1 správního řádu jsou povinnými náležitosti tohoto prvního úkonu správního orgánu v řízení pouze označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkce nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Dle § 4 odst. 2 správního řádu

pak správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.

Z povahy věci je zřejmé, že nejproblematictější náležitostí oznámení o zahájení řízení je dostatečné vymezení předmětu řízení. Zde je nutno vzít v potaz, že na samém počátku řízení zpravidla není možné jeho předmět zcela přesně vymežit. V této fázi má správní orgán pouze informace plynoucí z jeho postupu před samotným zahájením správního řízení a z případných vnějších podnětů. Nicméně předmět jakéhokoliv zahajovaného řízení (a pro oznámení o zahájení sankčního řízení to platí zvláště) musí být identifikován dostatečně určitě tak, aby účastníkovi řízení bylo zřejmé, jaké jeho jednání bude posuzováno, a aby bylo zaručeno jeho právo účinně se v daném řízení hájit.

Lze konstatovat, že v dotčeném oznámení o zahájení správního řízení ze dne 30.12.2009 byl předmět řízení vymezen dostatečně, byť na samé hranici mezi kategoriemi obecnosti a konkrétnosti. V oznámení je tak uvedeno, že předmětem zájmu správního orgánu bude opakované porušování znaleckých povinností odvolatelkou, nicméně v něm jsou obsaženy i další údaje specifikující předmět řízení. Zejména tak je patrné, v jakém jednání odvolatelky správní orgán spatřuje ono opakované porušení povinností (podávání znaleckých posudků v oboru písmoznalectví, pro něž nebyla jmenována, a to i přes uložení výstrahy). Vadou oznámení však je, že v něm není blíže určeno období, v nichž se měla odvolatelka vytýkaného jednání dopustit. Naopak správně je v oznámení uvedeno, jaký postih odvolatelce za dané jednání hrozí (odvolání z funkce znalce). Odvolatelka též byla v oznámení poučena o základních právech účastníka řízení, tedy o právu nahlížet do spisu (tohoto práva odvolatelka využila dne 11.1.2010) a navrhopvat důkazy. Kvalita předmětného oznámení je pak snížena tím, že až na jednu výjimku (odkaz na § 36 odst. 3 správního řádu) neobsahuje uvedení příslušných ustanovení hmotněprávních či procesněprávních předpisů.

Tyto zmiňované nedostatky oznámení o zahájení řízení by však samy o sobě neměly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Odvolatelce bylo zřejmé, o čem se bude řízení vést a v něm rozhodovat, a byla jí též dána možnost nahlížet do spisu a navrhopvat důkazy.

Předmětné oznámení však dále obsahuje poučení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí (s odkazem na § 36 odst. 3 správního řádu), a to ve lhůtě sedmi dnů od doručení oznámení. Takto formulované poučení je nesrozumitelné a tudíž vadné.

Podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Smyslem tohoto ustanovení je umožnit účastníkovi řízení, aby ve fázi bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí, tedy poté, co správní orgán ukončil shromažďování podkladů rozhodnutí (tj. v době, kdy mezi seznámením se s podklady a vydáním rozhodnutí již není správní spis o další důkazní prostředky doplňován), mohl uplatnit své výhrady k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění, resp., aby mohl učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Účastník řízení si sám nemůže učinit právně relevantní úsudek o tom, kdy je shromažďování podkladů rozhodnutí ukončeno, z výzvy správního orgánu k seznámení tak musí být zřejmé, že shromažďování podkladů bylo ukončeno.

Uvedené poučení však nelze považovat ani za implicitní poskytnutí možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí není z něj totiž nijak zřejmé, že došlo k ukončení fáze shromažďování podkladů rozhodnutí. V situaci, kdy je zjišťování podkladů pro rozhodnutí zjevně potřebné a tedy předvídatelné, tak nepostačí, jestliže správní orgán účastníku řízení dal možnost „seznámit se“ s podklady rozhodnutí již v oznámení o zahájení správního řízení, tj. teprve před samotným započatím zjišťování podkladů pro správní rozhodnutí. Ve věci ostatně není ani patrné, proč správní orgán prvního stupně v oznámení o zahájení řízení určil odvolatelce k seznámení se s podklady rozhodnutí lhůtu sedmi dnů, když následně rozhodnutí vydal cca po devíti měsících.

Z uvedených důvodů odvolací orgán rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 13.9.2010, č.j. Spr. 2582/2009, jímž byla odvolatelka podle § 20 písm. c) zákona o znalcích a tlumočnických odvolána z funkce znalce v oboru školství a kultura, odvětví psychologie se zvláštní specializací grafologie, zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. V něm, vázán právními názory odvolacího orgánu vyslovenými v tomto rozhodnutí [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu], se po náležitém zjištění skutkového stavu bude zabývat též otázkou, zda odvolatelka stále splňuje všechny podmínky pro jmenování znalcem v tomto oboru dle § 4 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnických.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **se nelze** odvolat.

